

KEMÉNY ISTVÁN

A szélmalmoknál

Ezekről már messziről ordít
hogy még mindig
forralják a bosszút
szerelmem Don Quijote ellen
pedig ők győztek akkor
ők lettek a rideg valóság neki
ők tették nevetségessé
örökre –
Most meg minthogyha mégis
pont ő tehetne arról
hogy már csak három áll
a negyven szélmalomból –
Pedig nem ő
hanem négyszáz megvadult év
taposta szét a többi.

Ipari műemlék

Hármat hagyott az újkor
a negyven szélmalomból –
a fegyverhordozó robot
minthogyha lenne lelke
rájuk mutat
minthogyha büszke lenne:
Egyszerű gépek!
és a hangja
minthogyha megremegne.

Aiszkhülosz sírja

Lovag Dulcinea krónikása
én
Lovag Dulcineát követve
egy híres humorista sírját kerestem
mert ő egy híres humorista sírját kereste
de nem sikerült közel mennie a sírhoz

Négy vers a *Lovag Dulcinea* című készülő verses lovagregényből.

és ezért nekem se
mert a humorista
édesanyja vagy nagymamája
épp egy flakon vízzel jött a csaptól
és öt év körüli kislány
vagy unokája
a sírt gazolta
és kicsit távolabbról
egy fekete márvány obeliszknél dőlve
Lovag Dulcinea nézte őket
és a mécses amit barátjának
a híres humoristának hozott
végül erre a régi sírra
a híres tragédiaíró
sírjára tette.

Romváros

Te város
miért vagy romos
és kihalt?
miért csak növények laknak
meg gombák
és vadállatok?
Gúnyt űzöl belőlem lovag
te is tudod a választ
de tessék
ha jobban esik tőlem hallani:
Romjaimat és kihaltságomat
csak magamnak köszönhetem –
amikor felnőttem
nem akartam
új negyedeket
védekeztem
mint ember
az utódja ellen –
Nem kértem vasutat sem –
De boldog igenis voltam
szép város maradtam sokáig
turistacélpont
kis ékszerdoboz
élhető
romantikus
csak aztán a régi emberek

kihaltak belőlem
és már nem voltak újak
a templom múzeum lett
a gondnok Ilonka
kismotorral járt át
még egy ideig –
Ami meg a vadállatokat
a növényeket
és a gombákat illeti
te is tudod hogy
azok milyenek:
kitöltik az űrt.